

Nr 270.

Av herr **Thorsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 126, angående förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot.

Uti proposition nr 126 till innevarande års riksdag hemställer Kungl. Maj:t om riksdagens bifall till ny förordning med särskilda föreskrifter angående avlöningsförmåner m. m. vid marinen på krigsfot.

Det föreliggande förslaget innehåller en hel del bestämmelser av den beskaffenhet att de giva anledning till ändringsförslag. Då emellertid ett forcerat riksdagsarbete hindrar att nu ingå i en närmare prövning av förslagets olika detaljer, synes det lämpligt att även i år riksdagen giver förslaget en provisorisk karaktär. Först sedan nu pågående mobiliseringar och krigstjänstgöringar avslutats lär det bliva möjligt att erhålla nödigt material, varpå ett väl avvägt krigsavlöningsreglemente kan grundas.

Emellertid synes mig en annan avfattning böra givas § 5 mom. 2 tredje stycket, som i propositionen föreslås erhålla följande lydelse:

»fri resa å järnväg för inställelse vid mobilisering och vid hemförlovning samt kostnadsfri tjänstledighetsresa enligt reglementet för militärtransporter på järnväg».

Av förestående bestämmelse synes mig framgå att värnpliktig skall äga rätt åtnjuta »kostnadsfri tjänstledighetsresa». Emellertid ha inneiggande A-klassare, som sistlidne julhelg erhöilo tjänstledighet, förvägrats sådan reseersättning. För att erhålla sin förmenta rätt ha en del av dem vänt sig till militieombudsmannen med begäran om hans medverkan.

Det synes mig att reglementet bör erhålla en sådan avfattning, att därav tydligt framgår under vilka villkor och omständigheter värnpliktig är berättigad till erhållande av kostnadsfri tjänstledighetsresa.

Under nu pågående militärtjänstgöring lär ha inträffat att värnpliktig tillkommande krigslön tagits i mät för oguldna skatter. Ehuru jag håller före, att varje person efter måttet av sina krafter skall erlagga honom påförda utskylder, kan jag icke finna det annat än synnerligen hårt, om staten eller kommunen av det lilla kontanta penningbidrag, som de värnpliktige åtnjuta, gör utmätning för att därigenom erhålla ersättning för sin fordran.

Det synes mig därför billigt och rättvist, att en bestämmelse införes i krigsavlöningsreglementet, varigenom den värnpliktige tillförsäkras att oavkortad utkvittera honom tillkommande krigslön.

På grund av vad jag sålunda anført hemställes, att riksdagen måtte besluta,

a) att nu föreliggande krigsavlöningsreglemente för marinen endast måtte antagas att gälla under år 1917;

b) att § 5 mom. 2 tredje stycket måtte erhålla sådan förändrad lydelse, att värnpliktig tillkommande ersättning för tjänstledighetsresa uttryckligen anges i momentet; samt

c) att sådan bestämmelse intages i krigsavlöningsreglementet, att den värnpliktige tillkommande krigslön skall till honom oavkortad utbetalas.

Anhålles värdsamt, att utskottet ville utföra den omformulering av lagtexten, som föranledes av förestående yrkanden.

Stockholm den 13 april 1916.

F. V. Thorsson.